



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 1984/2023**  
**22.11.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Катарина Плазинчић, адвокат из ..., против тужене Клинике за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“, са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 341/23 од 03.02.2023. године у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 341/23 од 03.02.2023. године, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 341/23 од 03.02.2023. године, у делу којим је одлучено о трошковима поступка.

### **Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3317/21 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено од стране тужиља у поднеску од 12.05.2022. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА и тужена обавезана да јој на име накнаде штете на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период од јануара 2020. године до августа 2020. године исплати укупно 40,65 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставовима трећим и четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужиља АА тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете исплати и то: због неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада у периоду од јануара 2019. године до априла 2021. године укупно 164.870,44 динара, као и због неисплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора у истом периоду укупно 82.046,13 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овим ставовима изреке. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ББ и тужена обавезана да јој на име накнаде штете на име

разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период од јануара 2020. године до августа 2020. године исплати укупно 48,03 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставовима шестим и седмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила ББ тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете исплати и то: због неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада у периоду од фебруара 2019. године до априла 2021. године укупно 149.055,61 динара, као и због неисплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора у истом периоду укупно 74.521,63 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овим ставовима изреке. Ставом осмим изреке, тужиле су обавезане да туженој накнаде трошкове парничног поступка од 57.000,00 динара. Ставом деветим изреке, одлучено је да се тужиле ослобађају плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 341/23 од 03.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужила и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем, четвртном, шестом, седмом и осмом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужиле ревизијом оспоравају другостепену пресуду у делу којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке првостепене пресуде. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужила, као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог

члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке првостепене пресуде, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, који не чине главни захтев, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић